

Äldste L. Tom Perry
i de tolv apostlarnas kворum

Arons prästadöme

Det prästadöme ni bär är en särskild gåva, för gåvans givare är Herren själv. Använd det, ära det och lev på ett sådant sätt att ni är värdiga det.

När jag för 25 år sedan talade på generalkonferensen presenterade jag ett visuellt hjälpmedel som stod bredvid mig. Det var min äldste dotterson. Han hade nyligen fått aronska prästadömet och ordinerats till diakon. Jag tog tillfället i akt att rikta mina ord till honom om vikten av att ta emot aronska prästadömet.

Jag sade:

"Jag är inte särskild nöjd med det tillstånd i världen som du och andra unga män ärver då ni tar på er ansvaret att utvecklas och bli män. Vi som är äldre har på grund av vår ålder och ställning haft förutsättningar och tillfällen att påverka världen, men jag tycker att vi grundligt svikit dig med tanke på vad vi tillåtit världen att bli. Det gör att många av dem som du måste umgås med inte har uppfostrats med insikt om eller respekt för traditionella värderingar. Det gör kamrattrycket mycket mer besvärligt och extremt.

Vi har fört in radion, skivspelaren och televisionen i vårt hem. Alla dessa har möjlighet att ge sund underhållning, men mycket av det som produceras till nöje för oss att lyssna till och se på är inte av den

sort att det inspirerar och uppmunt-
rar unga män. Nej, det mesta av det
som framställs är nedbrytande. Så
genom att trycka på en knapp i ert
eget hem kan ni rentav komma att
förstöra känslan inom er för vad
som är rätt och vad som är fel" (se
"Jag giver eder Arons prästadöme",
Nordstjärnan, nr. 2 1986, s. 37).

Ju mer saker och ting förändras,
desto mer förblir de desamma —
bortsett från tekniken. Jag känner mig
frestad att fråga de unga männen i
aronska prästadömet om de ens vet
vad en skivspelare är. För er som inte
vet det är det något som vi gick till
vardagsrummet och använde så att vi
kunde lyssna på musik. Kan ni tänka
er det, att vi måste gå till den i stället
för att helt enkelt bära den med oss
överallt.

Jag undervisade också min dotter-
son Terry om fyra viktiga lärdomar
från berättelsen om Daniel i Gamla
testamentet. Jag sade åt honom att
1) hålla sin kropp ren och frisk,
2) utveckla sitt intellekt och bli vis,
3) vara stark och motså frestelser
i en värld som är fylld av dem och
4) förtrösta på Herren, särskilt när
man behöver hans beskydd.

Jag avslutade mina råd till Terry
med de här orden: "De här berätt-
elserna i skrifterna blir aldrig gamla.
De kommer att vara lika spännande
för dig när du läser dem som diakon,
som lärare, som präst, som missio-
när, som hemlärare, som äldsternas
kvorumpresident eller vad nu Herren
kallar dig att göra. De kommer att
lära dig att ha tro, mod, kärlek till din
nästa, förtröstan och tillit till Herren"
(*Nordstjärnan*, nr. 2 1986, s. 39).

Jag är glad att kunna säga att Terry
har varit trogen den uppmaning jag
gav honom för 25 år sedan. Han fick
senare melkisedekska prästadömet,
utförde trofast en mission, verkar för
närvarande som president för ett äld-
sternas kворum och är naturligtvis far
till en vacker dotter.

Mycket har förändrats under de
senaste tjugofem åren. Något annat
som hänt är att många av mina barn-
barn blivit vuxna och fått egna barn.
I somras hade jag förmånen att stå
i en krets av prästadömsbärare och
lägga händerna på mitt äldsta barn-
barns barn när hans far förlänade
honom aronska prästadömet. Även
om mitt barnbarns barn inte står här
bredvid mig i dag vill jag rikta mina
ord till honom och till er, ni under-
bara unga män som bär aronska
prästadömet.

Det är en alldeles särskild väl-
signelse att få aronska prästadömet.
Historien upptecknar den härliga dag
när prästadömet återställdes till jorden
och gav människan rätt att återigen
handla som Guds ombud och utföra
heliga prästadömsförrättningar. Den
5 april 1829 kom Oliver Cowdery
till Joseph Smiths hem i Harmony i
Pennsylvania, Förenta staterna. Oliver
frågade profeten om dennes arbete
med att översätta en forntida upp-
teckning: Mormons bok. Övertygad
om att verket var av gudomlig natur

gick han med på att vara skrivare så att översättningen kunde fullbordas. När Oliver väl hade åtagit sig att vara skrivare gick översättningsarbetet raskt framåt.

Den 15 maj 1829 hade Joseph och Oliver redan kommit fram till 3 Nephi. Skildringen av den uppståndne Frälsarens besök på västra halvklotet och hans undervisning om dopet hänförde dem. När de läste i 3 Nephi började de undra över dopet. Vilket slags dop var det riktiga och vem hade myndighet att utföra den heliga och frälsande förrättningen? De sökte svar på den här grundläggande doktrinära frågan. De bestämde sig för att söka svaret i bön och gick till en närlägen plats vid Susquehannaflodens strand. De utgöt sina hjärtan och himlen öppnades. En ängel uppenbarade sig och sade att han var Johannes Döparen och han talade om för Joseph och Oliver att han verkade under ledning av Petrus, Jakob och Johannes, som bar det högre prästadömet (se Joseph Smith — Historien 1:72).

Han lade händerna på deras huvuden och sade: "I Messias namn

förlänar jag er, mina medtjänare, Arons prästadöme, som innehar nycklarna till änglars betjäning och till omvändelsens evangelium och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse. Och detta skall aldrig mer tagas bort från jorden förrän Levis söner på nytt offrar ett offer åt Herren i rättfärdighet" (L&F 13:1).

Senare relaterade Oliver händelsen på följande sätt: "Men ... tänk vidare för ett ögonblick på vilken glädje som fyllde våra hjärtan och med vilken förvåning vi måste ha böjt oss ... när vi under hans händer mottog det heliga prästadömet" (Joseph Smith — Historien 1:71, fotnot).

Mänskligheten hade väntat i århundraden på att Guds myndighet skulle återställas och nu fanns det heliga aronska prästadömet och härlighet återigen på jorden. I kapitel 107 i Läran och förbunden får vi veta varför det lägre prästadömet kallas aronska prästadömet:

"Det andra prästadömet kallas aronska prästadömet eftersom det förlänades Aron och hans avkomlingar genom alla deras släktled.

Anledningen till att det kallas det lägre prästadömet är att det är ett bihang till det större eller det melkisedekska prästadömet och har makt att betjäna i yttre förrättningar ...

Det lägre eller aronska prästadömetets makt och myndighet är att inneha nycklarna till änglars betjäning och till att betjäna i yttre förrättningar, evangeliets bokstav, omvändelsens dop till syndernas förlåtelse, i överensstämmelse med förbunden och buden" (L&F 107:13–14, 20).

De unga männen i aronska prästadömet får inte bara makt och myndighet att vara Herrens ombud och utföra sina plikter i prästadömet, utan får också nycklarna till änglars betjäning.

Ni unga män i aronska prästadömet, jag vittnar för er om att Herren är bunden av högtidliga förbund att välsigna er i enlighet med er trofasthet. Om ni lyssnar till den Helige Andens varnande röst och följer hans ledning välsignas ni med änglars betjäning. Den välsignelsen ger er visdom, kunskap, makt och härlighet. Den välsignelsen är viss, den utlovas er av Herren.

För några månader sedan var jag på ett faste- och vittnesbördsmöte i en församling. En av dem som ställde sig upp och vittnade var en rådgivande till aronska prästadömet. Hans vittnesbörd gav mig en ny förståelse för vad det innebär för en bärare av aronska prästadömet att inneha nycklarna till änglars betjäning.

Den morgonen skildrade den rådgivande några av sina upplevelser med församlingens bärare av aronska prästadömet. På vägen till kyrkan hade han lagt märke till två unga diakoner med fasteofferkuvert som gick hem till medlemmarna. Deras söndagsklädsel och den stillsamma värdighet som de utförde sin uppgift med gjorde stort intryck på honom. Han följde därefter med två präster för att välsigna och dela ut sakramentet i ett vårdhem för funktionshindrade. Det var första gången som de två unga männen besökte hemmet och den rådgivande framhöll det respektfulla och omtänksamma sätt som de utförde sitt prästadsuppdrag på.

Sedan berättade den rådgivande om något som hade berört honom djupt, därför att en av prästerna påminde honom om vad det innebär att vara en sann Kristi tjänare — en sann tjänande ängel. Den unge präst som delade ut vattnet till församlingen kom till en man som tydligen hade Downs syndrom. Mannens tillstånd hindrade honom från att ta bägaren från brickan och dricka ur den. Den unge prästen såg genast vad som behövde göras. Han lade vänster hand bakom mannens huvud så att han skulle kunna dricka, och med höger hand tog han en bägare från brickan och lyfte den varsamt till mannens läppar. Mannens ansikte uttryckte uppskattning — det ansiktsuttryck man får när man betjänas av någon. Den här

underbare unge prästen fortsatte sedan med sin uppgift och delade ut det välsignade vattnet till de andra medlemmarna.

Den rådgivande gav i sitt vittnesbörd uttryck åt de känslor han hade vid det tillfället. Han sade att han hade gråtit tyst av glädje och att han visste att kyrkan var i goda händer med dessa unga, omtänksamma, lydiga bärare av aronska prästadömet.

President Ezra Taft Benson sade en gång: "Ge mig en ung man som har hållit sig moraliskt ren och som trofast närvarat vid kyrkans möten. Ge mig en ung man som har ärat sitt prästadöme och som gjort sig förtjänt

av Plikt mot Gud-utmärkelsen och är en Eagle Scout. Ge mig en ung man som har utexaminerats från seminariet och har ett brinnande vittnesbörd om Mormons bok. Ge mig en sådan ung man och jag ska ge er en ung man som kan utföra under åt Herren på missionsfältet och under hela sitt liv" (se "Ungdom av ädel härkomst", *Nordstjärnan*, nr. 6 1986, s. 43).

Ni föräldrar till dessa enastående unga män och kvinnor, vi ålägger er den heliga plikten att undervisa era barn om det heliga prästadömet lärosatser. Era barn måste redan i unga år lära sig vilken välsignelse det är att inneha Herrens eviga prästadöme och

vad de måste göra för egen del för att berättigas till de här välsignelserna.

Biskopar, ni har prästadömet nycklar till att presidera över de unga männen i aronska prästadömet, att sitta i råd med dem och att undervisa dem om deras prästadömsplikter. Jag ber er att se till att varje ung man som är värdig att ta emot aronska prästadömet förstår de plikter och de välsignelser han har och får som prästadömsbärare. Hjälp honom att lära sig att ära prästadömet redan nu genom att ge honom viktiga uppgifter och genom att hjälpa honom att tjäna och betjäna andra.

Unga män, jag uppmanar er att bygga ert liv på sanningens och rättfärdighetens grundval. Det är den enda grundval som motstår allt tryck i det här livet och som består i all evighet. Det prästadöme ni bär är en särskild gåva, för gåvans givare är Herren själv. Använd det, ära det och lev på ett sådant sätt att ni är värdiga det. Jag vill att ni ska veta att jag har ett särskilt och personligt vittnesbörd om dess kraft. Det har varit till välsignelse för mig i mitt liv på så många olika sätt.

Jag uppmanar er också att redan i dag besluta er för att ära den här stora välsignelsen och förbereda er för att gå från ämbete till ämbete i aronska prästadömet: diakon, lärare och präst. Förbered er för den stora välsignelsen att få melkisedekska prästadömet, som ni måste vara värdiga att få innan ni börjar verka som heltidsmissionärer. Herren har behov av att ni förbereder er för att tjäna honom, särskilt för det stora ansvaret ni kommer att ha att förkunna hans ord för världen. Jag lovar att om ni förbereder er för att ta emot hans heliga prästadöme så låter han välsignelser strömma över era huvuden. Det vittnar jag om i vår Herres och Frälsares, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kворum

Ta emot den Helige Anden

Dessa fem ord — ”ta emot den Helige Anden” — är inte ett passivt uttalande utan ett åläggande från prästadömet — en bemyndigad uppmaning att vi ska verka av oss själva och utan att påverkas av annat.

Mitt budskap handlar om vikten av att vi i vårt dagliga liv strävar efter att verkligen ta emot den Helige Anden. Jag ber om och inbjuder Herrens Ande att undervisa och uppbygga var och en av oss.

Den Helige Andens gåva

När Joseph Smith och Elias Higbee var i Washington i december 1839 för att försöka få gottgörelse för övergreppen de heliga i Missouri utsattes för skrev de i ett brev till Hyrum Smith: ”I vårt samtal med [Förenta staternas] president frågade han oss hur vår religion skilde sig från andra religioner vid den tiden. Broder Joseph svarade att vi skilde oss i fråga om dopsättet och den Helige Andens gåva genom handpåläggning. Vi ansåg att allt annat ingår i den Helige Andens gåva” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 97).

Den Helige Anden är den tredje medlemmen i gudomen. Han är en person som består av ande och vittnar om all sanning. Skrifterna berättar att den Helige Anden är en Hjälpare

(se Joh 14:16–27; Moroni 8:26), en lärare (se Joh 14:26; L&F 50:14) och en uppenbarare (se 2 Nephi 32:5). Uppenbarelser från Fadern och Sonen förmedlas genom den Helige Anden. Han är Faderns och Sonens budbärare och vittne.

Den Helige Anden manifesterar sig för män och kvinnor på jorden både som den Helige Andens kraft och som dess gåva. Kraften kan kännas av en person innan dopet, den är det övertygande vittnet om att Jesus Kristus är vår Frälsare och Återlösare. Genom den Helige Andens kraft kan uppriktiga undersökare få en övertygelse om sanningen i Frälsarens evangelium, i Mormons bok, i återställsens realitet och i Joseph Smiths profetiska kallelse.

Den Helige Andens gåva förlänas endast efter ett rätt och bemyndigat dop genom handpåläggning av dem som bär melkisedekska prästadömet. Herren förkunnade:

”Ja, omvänd er och låt er alla döpas till era synders förlåtelse, ja, låt döpa er med vatten, och sedan kommer